(448) "ग्लेपृ दैन्ये" (I-भ्वादिः-366. अक. सेट्. आत्म.)

ग्लेपकः-पिका, ग्लेपकः-पिका, जिग्लेपिषकः-षिका, जेग्लेपकः-पिका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि 'गेपृ कम्पने' इति भौवादिकधातुवत् (429) ज्ञेयानि ।

(449) "ग्लेपृ च" (I-भ्वादिः-370. अक. सेट्. आत्म.)

चात्कम्पने गतौ च। अस्यापि धातोः सर्वाण्यपि रूपाणि 'गेपृ कम्पने' इति भौवादिकधातुवत् (429) बोध्यानि । अर्थभेदात् पुनः पाठोऽस्य ।

(450) "ग्लेवृ सेवने" (I-भ्वादिः-503. सक. सेट्. आत्म.)

ग्लेवकः-विका, ग्लेवकः-विका, जिग्लेविषकः-षिका, जेग्लेवकः-विका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि कम्पनार्थकगेपृ धातुवत् (429) ज्ञेयानि । ण्यति-ग्लेव्यम्[A] । क्विपि ऊठि वृद्धौ च ग्लौः इति रूपमिति विशेषः ।

(451) "ग्लेषृ अन्विच्छायाम्" (I-भ्वादिः-614. सक. सेट्. आत्म.)

अन्विच्छा=अन्वेषणम् । 'गेषृ अन्विच्छायाम्' इत्यस्य पाठान्तरमिदम्। अस्यापि धातोः सर्वाणि रूपाणि भौवादिकगेपृधातुवत् (429) बोध्यानि ।

(452) "ग्लै हर्षक्षये" (I-भ्वादिः-903. अक. अनि. पर.)

हर्षक्षयः=धातुक्षयः ।

[1]ग्लायकः-यिका, [2]ग्लपकः-ग्लापकः-प्रग्लापकः-पिका, [3]जिग्लासकः-सिका, जाग्लायक-यिका ;

---

1. 'आदेच उपदेशेऽशिति' (6-1-45) इत्यनेनानैमित्तिके आत्वे, 'आतो युक् चिण्कृतोः' (7-3-33) इति युगागमः । एवं घञि णमुल्यपि ज्ञेयम् ।
2. अनैमित्तिके आत्त्वे, 'अर्तिह्रीव्लीरीक्नूयीक्ष्माय्यातां—' (7-3-36) इति पुगागमे 'ग्लास्नावनुवमां च' (गणसूत्रम्–भ्वादिः) इत्यनेनानुपसृष्टस्य ग्लाधातोर्मित्त्वं-वैकल्पिकम् । मित्त्वपक्षे, 'मितां ह्रस्वः' (6-4-92) इति णौ उपधाह्रस्वः । एवं ण्यन्ते सर्वत्र बोध्यम् । उपसर्गसमभिव्याहारे तु मित्त्वं न; तेन 'प्रग्लापकः' इत्येव ।
3. धातोरस्यानुदात्तत्वात्, 'एकाच उपदेशेऽनुदात्तात्' (7-2-10) इत्यनेन सनः इडभावे, 'सन्यङोः' (6-1-9) इति द्वित्वे, अभ्यासे, 'सन्यतः' (7-4-79) इतीत्त्वम् । एवं सन्नन्ते सर्वत्र ज्ञेयम् ।

A. 'सेव्यं सतां शङ्करगेव्यमब्जभूग्लेव्यं सुरैः पेव्यममेव्यमुन्मदैः ।' धा. का. 1-65.